

WARUNKI PRENUMERATY:
Miesięcznie z odbiorem na
miejscu zł. 2.25. Z odnośnikiem
do domu zł. 3.00. Z przesyłką
pocztową zł. 3.00. Zagranicą
zł. 5. — Cena pojedynczego
numera u sprzedawców gr. 10.

SŁOWO

CENY OGŁOSZEN: Przed tek-
stem 40 gr. za wiersz mm., na-
desłane i w tekście 30 gr., za
tekstem 20 gr., — tabelaryczne
50 pr. drożej, zagraniczne 100 pr.
Drobne ogłoszenia 10 gr. za
wyraz — Najmniejsze 1 złoty.

CZĘSTOCHOWSKIE

Dziennik polityczny, społeczny i literacki, poświęcony sprawom miasta Częstochowy i powiatu.

REDAKCJA ADMINISTRACJA: ul. N. Marii Panny Nr. 32. Tel. 30.

REDAKTOR PRZYJMUJE codziennie od godziny 10 — 11 i 15 — 16.

Rok 1. Nr. 78.

Piątek 19-go czerwca 1931 roku.

P.K.O. Nr. 307.955

POSTĘPY BOLSZEWICKIEJ „PIATILETKI”.

II.

„Słowo” wileński w jednym z szeregu artykułów o postępie bolszewickiego eksperymentu tak charakteryzuje nastroje obywateli sowieckich:

„U nas w wagonie słychać rozmowy o Brześciu, podwyżce, obciążeniu plac, o politych, o Gdyni, plaży i gdzie kto pojedzie na wakacje. U nich — gdzie jaka buduje się fabryka”.

Rząd bolszewicki zdołał zainteresować obywateli swym planem, a młodzież, która została wychowana w szkołach komunistycznych i wykarmiona komunalami bolszewicko-komunistycznymi, porwał i rozentuzjazmował, tworząc z niej armię ślepych fanatyków „piatilet-ki”. Armia ta, mimo nędzy i wprost opłakanych warunków bytowania, nieci entuzjazm i nadaje rozmach przy wykonywaniu planu. Rząd bolszewicki sztucznie entuzjazm ten podtrzymuje, niwecząc w zarodku środkami niekiedy wprost barbarzyńskimi wszelkie objawy niezadowolenia z istniejącego systemu. Nikomu nie wolno się przyznać, że jest źle, że jest głodny, zmęczony, czy nie ma się w co ubrać — taki uważany jest za kontrewolucjonistę i traktowany jako wróg rewolucji, a w Rosji dobrze wiedzą, że być posądzonym o kontrewolucję, to znaczy zostać skazanym na powolne konanie, jeśli nie w lochach czerechczajki, to w najlepszym wypadku w obozach robót przymusowych. W takich warunkach entuzjazm młodzieży komunistycznej nie napotyka przeszkód i osiąganymi wynikami potęgowany jest do najwyższego stopnia.

Zresztą wybuchające, mimo wszystko, tu i ówdzie objawy niezadowolenia na młodzież zupełnie nie oddziałują. Szkoła bolszewicka pozbawiła ich wszelkiej zdolności zamkrytycyzmu, wyrugowała z ich serc poczucie humanitaryzmu, wyniszczyła tkwiące w duszy każdego człowieka zasady ludzkiej etyki. Gwałt nikogo nie dziwi, głodny w nikim litości nie budzi. Na rozgoryczenie starszego, przedrewolucyjnego pokolenia, które pamięta inne życie, młodzież patrzy z lekceważeniem i pobłażliwym uśmiechem: „Nie trzeba im się dziwić — twierdzą — starzy, nie potrafią zrozumieć”.

Naoczni świadkowie stwierdzają, że gdyby nawet dzięki jakimś kataklizmowi upadł dzisiejszy rząd bolszewicki, to Rosja długo, nawet bardzo długo przy obecnym nastawieniu psychicznym młodego pokolenia nie będzie mogła zetrzeć śladów bolszewicko-komunistycznej ideologii. Wobec takiego stanu rzeczy obecny ustrój bolszewicki w Rosji posiada poważne widoki jeszcze długiego istnienia, a rozpęd „piatilet-ki” nie łatwo ulegnie załamaniu.

To stwierdza „Dziennik Poznański” w jednym z ostatnich numerów, powołując się na sprawozdanie przewodniczącego wycieczki naszych przemysłowców do Rosji. To fakt pierwszy, gwarantujący „piatiletce” powodzenie w pięćdziesięciu procentach. Fakt drugi: Źródła kapitału, nieodzownego do finansowania tak szeroko zakreślonego planu, nie tylko nie wysychają, lecz przeciwnie mnożą się i potęgują z każdym dniem. Kryzys światowy, brak rynków zbytu powodują, że kapitał obcy chętnie wykorzystuje nadarzającą się sposobność, by ulokować w Rosji nadmiar swych wyrobów przemysłowych.

Dotychczasowy wzrost uprzemysłowienia i rozwój nowych gałęzi wytwórczości Sowietów zawdzięczają wyłącznie obcemu kapitałowi, szczególnie kapitałowi Niemiec i Stanów Zjednoczonych. Kapitał ten lokowany jest w Rosji w

postaci maszyn i narzędzi pracy, w formie kredytów krótko i długoterminowych. Uzyskany kapitał rząd bolszewicki stara się przez uruchomienie możliwie największej ilości warsztatów pracy i wyzyskanie dzięki temu naturalnych bogactw kraju szybko upłynnić i zamortyzować. Wszystkie wytworzone w nowopowstających warsztatach pracy rzeczy przemysłowe i rolne rzucają Sowiety w sposób dumpingowy, kosztem nawet ograniczenia zapotrzebowania własnego rynku wewnętrznego na obszary państw obcych, zdobywając w ten sposób gotówkę na spłacanie zaciągniętych zobowiązań i zapewnienie sobie dzięki temu dalszych niezbędnych kredytów.

Dumping sowiecki znacznie różni się, ze względu na sposób jego przeprowadzania, od dumpingu państw europejskich i Stanów Zjednoczonych. Zasadniczo zwolennicy bezwzględnie dumpingu utrzymują, że sprzedaż dumpingowa kalkuluje się nawet przy wysokich placach pracowników, bowiem wzmacnia ona eksport, podsyca intensywność warsztatów pracy, zwiększa liczbę zatrudnionych pracowników, zapobiega bezrobociu. Sumy, nadpłacane przez społeczeństwo wskutek sprzedaży dumpingowej, jakkolwiek nie procentują, to jednak nie marnują się, gdyż idą na podtrzymanie intensywności warsztatów pracy w teorii zatem dumping kalkuluje się, w rzeczywistości natomiast jest cokolwiek inaczej.

Polski dumping cukrowy i węglowy będzie pod tym względem jaskrawym przykładem. Polska może wywieźć około 14 milionów tonn węgla po cenie eksportowej od 10 do 14 zł. loco kopalnia, ale dlatego tylko, iż cena wewnętrzna jego wynosi 40 do 42 zł., co pociąga za sobą wydatek z kieszeni społeczeństwa przekraczający 400 milionów złotych. Podobnie jest z każdą eksportowaną tonną cukru. Wywozimy około 400.000 tonn cukru po przeciętnej cenie 260 zł. podczas, gdy cena tonny cukru, sprzedanego wewnątrz kraju wynosi z akcyzą 1470 zł. Wydatek z kieszeni społeczeństwa wskutek dumpingu cukrowego dochodzi do pół miljaru złotych. Ogólnie dopłacamy do dumpingu około miljaru złotych.

Ale nie to jest naszą tragedją —

wszystkie inne państwa, stosując dumping, posiadają takie same objawy. Tragedją tkwi w czem innym, jak dowodzi prof. Srokowski w swej „Geografii gospodarczej Polski”. Otóż ten miliard złotych nie idzie całkowicie na podtrzymanie warsztatów pracy, na walkę z bezrobociem, znaczna jego część tonie w kieszeniach garstki plantatorów buraka cukrowego i przemysłowców węglowych, którymi w Polsce są przeważnie Niemcy. Podobną sytuację, tylko w mniejszej skali, przeżywają wszystkie inne państwa.

Natomiast kalkulacja dumpingu sowieckiego jest inna. Na skutek ograniczenia do minimum wysokości plac i niesłychanego, brutalnego wyzyskiwania mas robotniczych, podwyższenia godzin pracy i wykorzystania do ostateczności mięśni i nerwów robotników — dumping sowiecki nie tylko nie powoduje strat, lecz przeciwnie — jest źródłem poważnych dla Unii Sowietów korzyści, gdyż koszty, związane z wytwarzaniem towarów w takich warunkach, są daleko niższe, niż w krajach, gdzie istnieje ochrona pracy. Dumping zatem jest dla Sowietów źródłem poważnych dochodów, które gwarantują uzyskanie dalszych kredytów na urzeczywistnienie „piatilet-ki”.

Dziś niema państwa europejskiego, któreby nie ubiegało się o zamówienia, oczywiście na kredyt, dla przemysłu sowieckiego, gdyż stanowisko gospodarcze Sowietów coraz bardziej się utrwala, a dotychczasowe zobowiązania wypełniane są skrupulatnie.

Te fakty wskazywałyby, iż powodzenie „piatilet-ki” mogłoby być zapewnione, przy zastosowaniu brutalnych i skandalicznych, nigdzie na świecie niepraktykowanych metod najstraszliwszego wyzyskiwania mas robotniczych przez czerwonych władców Rosji. Niewiadomo tylko, czy przed upływem 2 lat, w którym to czasie zamierzają Sowiety całkowicie przeprowadzić „piatiletkę”, nie wybuchnie wrzenie wśród milionów tyranizowanych, ciężko i o głodzie pracujących robotników, którzy spostrzegają się, iż pracą swą pogłębiają coraz bardziej niewolę, uginając się pod jarzmem czerwonych siepaczy.

T.W.

POLSKA a FRANCJA.

Wymiana depesz pomiędzy Prezydentem Rzeczypospolitej a obecnym i byłym Prezydentem Francji.

WARSZAWA. (PAT). Pan Prezydent Rzeczypospolitej przesłał na ręce Prezydenta Republiki Francuskiej, Doumera, następującą depeszę:

„Jego Ekscelencja Paweł Doumer, Prezydent Republiki Francuskiej, Paryż.

W dniu, w którym Wasza Ekscelencja obejmuje najwyższy urząd w Republice Francuskiej, na który została powołana dzięki zaufaniu Jej współobywateli, pragnę wyrazić Waszej Ekscelencji jaknajszersze życzenia moje i Narodu Polskiego, ażeby w latach prezydentury Jego Ekscelencji wspólne wysiłki naszych dwóch krajów, mających na celu utrwalenie idei pokoju, doprowadziły do szczęśliwej jej realizacji i ażeby te lata stały się dla zaprzyjaźnionego i sprzymierzonego z nami szlachetnego narodu francuskiego epoki szczęścia i pomyślności”.

(—) Ignacy Mościcki.

W odpowiedzi na powyższą depeszę Pan Prezydent otrzymał od Prezydenta

Republiki Francuskiej następujący telegram:

„Do Jego Ekscelencji Pana Ignacego Mościckiego, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa.

Życzenia, które Wasza Ekscelencja przesyła w swoim imieniu oraz Narodu Polskiego, wzruszyły mnie głęboko. Dzięki Waszej Ekscelencji za ten cenny dowód sympatii, zapewniam Pana o moim gorącym życzeniu i ażeby polityka pokojowa, prowadzona wspólnie przez oba zaprzyjaźnione i sprzymierzone kraje została uwieńczona powodzeniem i proszę Pana o przyjęcie moich najserdeczniejszych życzeń szczęścia i pomyślności dla Polski”.

(—) Paul Doumer.

Do ustępującego prezydenta Republiki Francuskiej p. Doumergue’a Pan Prezydent Rzeczypospolitej wysłał następującą depeszę:

„Jego Ekscelencja Pan Gaston Doumergue, Pałac Elizejski, Paryż.

W chwili, w której Wasza Ekscelencja

po okresie szczęśliwego kierownictwa losami Francji składa najwyższą godność w państwie, pragnę wyrazić Jej gorącą wdzięczność za postępy, poczynione w okresie Jego Prezydentury w dziedzinie zacieśnienia węzłów, łączących Polskę i Francję z największą korzyścią dla sprawy pokoju”.

(—) Ignacy Mościcki.

Na powyższą depeszę Pan Prezydent otrzymał następujący telegram:

„Do Jego Ekscelencji Pana Ignacego Mościckiego, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa.

Pragnę wyrazić Waszej Ekscelencji moje najgorętsze podziękowanie za jego uprzejmą depeszę i proszę Ją, aby wierzyła, że najszczerzej pragnę, ażeby węzły przyjaźni, istniejące tak szczęśliwie między Francją a Polską zacieśniały się coraz bardziej”.

(—) Gaston Doumergue.

Kapitał francuski napływa do Polski.

Pierwsza transza pożyczki kolejowej nadejdzie do Warszawy z końcem czerwca.

W czwartek, 18 b. m. odbędzie się w Paryżu posiedzenie komitetu dyrekcyjnego Polsko-Francuskiego Towarzystwa Kolejowego dla budowy linii kolejowej G. Śląsk — Bałtyk. Na posiedzenie to wyjechał z Warszawy dyr. dep. Min. Komunikacji, dr. Gatecki, oraz dyr. krakowskiej dyrekcji kolejowej inż. Bobkowski. W obradach komitetu weźmie prawdopodobnie również udział p. wiceminister inż. Czapski, który znajduje się obecnie we Francji na urlopie wypoczynkowym.

W związku z tem posiedzeniem dowiadujemy się, że połowa pierwszej transzy pożyczki francuskiej na budowę kolei G. Śląsk — Bałtyk w sumie 165 milj. franków francuskich wpłynie do kraju około 28 b. m., a druga połowa tej transzy w takiej samej wysokości wpłynie około 12 lipca b. r. Natychmiast po powiększeniu się w tem sposób funduszy na budowę linii wzmożone będzie tempo budowy, a więc powiększone będą zamówienia na materjał i powiększona zostanie liczba zatrudnionych przy budowie robotników.

Zwycięstwo rządu Laval'a i Briand'a.

PARYŻ. Po przemówieniu kilku innych mówców zabrał głos na wczorajszym posiedzeniu Izby premier Laval, stwierdzając m. in., że Izba zawsze popiera zagraniczną politykę rządu. Po przemówieniu premiera odbyło się głosowanie w wyniku którego Izba wyraziła rządowi 310 głosami przeciw 267 votum zaufania.

PARYŻ. Zwycięstwo rządu jest szeroko komentowane w prasie. Prasa lewicowa wystawia gorąco Brianda, prawicowa nadal go atakuje. Wielką owacją wywołały słowa Laval'a, który gorąco wstał się za Briandem. Ofensywa Francelin Bouillona została więc ponownie bez skutku.

Włosi stosują dalej niesłychany ucisk katolicyzmu.

RZYM. Jak donosi „Osservatore Romano”, w wielu miejscowościach Włoch członkowie stowarzyszenia katolickiej młodzieży włoskiej są zmuszani groźbami do wystąpienia z organizacji, celem zaprzestowania przeciwko rzekomej orientacji politycznej. „Akcje Katolickie”. Aresztowano jednego z księży jedynie za to, że przed drzwiami kościoła rozmawiał z kilkoma młodymi ludźmi. Zarzucono mu, że organizuje zebrania młodzieży katolickiej.

Hołd Węgrów dla żołnierza nieznanego.

WARSZAWA. Wczoraj o godz. 11-ej składał wieniec na Grobie Nieznanego Żołnierza nowy węgierski attaché wojskowy, kpt. sztabu gen. Stefan Ujszaży, wygłaszając mowę w językach polskim i francuskim ku uczczeniu pamięci poległych, w obecności licznych oficerów, jako delegatów ze strony sztabu generalnego, kancelarii P. Prezydenta oraz komendy miasta Warszawy.

Krwawe rozruchy komunistyczne na Śląsku.

KATOWICE. Wczoraj doszło w Katowicach i Zawodzie do krwawych rozruchów. Od kilku dni rozrzucono na mieście ulotki, które zapowiadały masowe demonstracje bezrobotnych, wyznaczając na miejsce zbiórki plac Focha w Zawodzie i boisko klubu sportowego „Gwiazda” w Bogucicach. Około godz. 11 zaczęły zbierać się tłumy, usiłujące sforsować pochód. Po rozprószeniu pochodu przez policję, demonstranci zaopatrzyli się w kamienie, którymi zaatakowali policję. Demonstrantów jednak ponownie rozproszono. Około południa tłum, złożony z kilkuset młodzieńców, napadł na patrol policyjny, złożony z 5 osób. Patrol ukrył się w altanie jednego z domów. Ze strony demonstrantów padły wówczas strzały. Patrol w obronie własnej, również dał szereg strzałów do tłumu. W wyniku strzelaniny zabity został jeden z robotników, 2-ch zaś rannych. Obecnie panuje już zupełny spokój. Urząd wojewódzki wysłał na miejsce zajścia komisję, która zajęła się przeprowadzeniem śledztwa. Demonstracje te były przygotowane przez element komunistyczny, podburzony ulotkami, drukowanymi w językach niemieckim i polskim, wzywającymi bezrobotnych do zbrojnych demonstracji ulicznych.

Groźny pożar fabryki celulozy.

KATOWICE. W fabryce celulozy w Czulowie zapalił się w zbiorniku t. zw. wór przygotowany do przetworzenia starego papieru tartego. Wybuchy pożar przerzucił się ze zbiornika na ściany budynku, które ogień częściowo strawił, jak również sąsiednie budynki, mieszczące zapasy celulozy. W akcji ratowniczej brało udział kilka straży pożarnych z browaru w Tychach i fabryczne. Szkody sięgają dziesiątek tysięcy. Przyczyny pożaru dotychczas nie udało się ustalić.

Krwawa bitka z hitlerowcami w Gdańsku.

Przed kilku dniami w Schöneberg nad Wisłą na terenie w. m. Gdańska doszło do krwawego starcia pomiędzy hitlerowcami a socjaldemokratami. W Schöneberg odbywało się zebranie socjalistyczne. W tym czasie przybyli samochodem umundurowani hitlerowcy, którzy napadli na socjalistów. Wywiązała się walka uliczna. 8-miu członków partii socjaldemokratycznej rannono, zaś ze strony hitlerowców dwie osoby odniosły cięższe rany. Po nadejściu policji zajście zlikwidowano. Wszystkich uczestników bitki poddano ścisłej rewizji.

Krwawa walka z komunistami w Australii.

SYDNEY. Przy starciu bezrobotnych z policją, którzy usiłowali przeszkodzić eksmisji lokatorów z jednego z domów, jeden bezrobotny był zabity, 7-ju zaś policjantów i 16-tu bezrobotnych odniosło rany. Agitatorzy komunistyczni zamienili dom w prawdziwą fortecę, otaczając go drutem kolczastym, a przy nadejściu policji doszło do ożywionej wymiany strzałów. Ostatecznie 40-tu policjantów wtargnęło do budynku, aresztując 16 osób, wśród których znajdowali się wybitni przywódcy komunistyczni. (PAT).

Pech niemieckiego ołbrzyma powietrznego.

NATAL. Ołbrzymi niemiecki wodnopłatowiec „DO X” we wtorek wystartował do nowego lotu. Obecnie celem „DO X” jest miasto Bahia.

Jak wiadomo, kapitan ołbrzyma powietrznego projektował już dawno wielki lot wzdłuż całej Ameryki południowej i północnej, który jednak został odroczone skutkiem znacznych uszkodzeń płatowca. Musiano przebudować całą kabinę i dopiero obecnie po dokonaniu tych rekonstrukcyj płatowiec zdolny jest do lotu.

TEATR „ODEON” — Dziś i dni następnych.

SENSACJA!

KINO I TEATR NA EKRANIE!

SENSACJA!

Film nad filmy! — Przebieg nad przeboje! — Wielki mówiony film polski!

Kobieta, która się śmieje

Skandaliczna afery w eleganckim świecie. Romans rozwódki z adwokatem jej męża. Dramat z prawdziwego zdarzenia.

W roli tytułowej ZOFIA BATYCKA, przy współudziale Al. Żabczyńskiego, K. Ankiewiczówny, W. Biegańskiego, Z. Ślaskiej, W. Gawlikowskiego i wielu in.

NAD PROGRAM:

KULTURA CIAŁA

Film poświęcony nowoczesnym metodom kultury cielesnej. —

Jako dodatek dajemy: NAJNOWSZE DŹWIĘKOWE AKTUALNOŚCI CAŁEGO ŚWIATA

Ceny miejsc: Krzesła part. 1 zł. i zł. 1.20. Miejsce w łoży parter. zł. 1.50 i balkon. zł. 2

Ostry protest Watykanu.

Ojciec św. wystąpił z całą energią przeciwko aresztowaniu prymasa Hiszpanji.

MARYT. Jak donosił wczoraj „United Press”, Watykan przygotował notę dla rządu hiszpańskiego, celem zaprotestowania przeciwko aresztowaniu prymasa Hiszpanji, arcybiskupa Segury. Nota ta została dziś wręczona hiszpańskiemu ministrowi spraw zagranicznych. Nota utrzymana jest w nader ostrym tonie, Watykan zwraca uwagę, że w Hiszpanji zostały pogwałcone podstawowe zasady traktatów międzynarodowych oraz nakazów moralnych. Papież domaga się uwolnienia arcybiskupa Segury i umożliwienia mu wyjazdu do Rzymu. Pomimo tak ostrej formy, w nocy brak

jakichkolwiek żądań odszkodowań moralnych lub pieniężnych, co w znacznej mierze ułatwia sytuację rządowi hiszpańskiemu. W Watykanie dowiadują się z bardzo poważnych źródeł, że w łonie rządu hiszpańskiego przeważa chęć uwolnienia prymasa Segury i odesłania go do Rzymu, pod warunkiem, że nie powróci nigdy do Hiszpanji. Wiadomości te uważane są za tak pewne, że nawet już obecnie zastanawiają się, co uczynić z arcybiskupem Segurą. Prawdopodobnie zostanie on nastawiony w Rzymie i otrzyma godność kardynała.

Krwawy napad na katolików.

Tłum bezbożników w Hiszpanji wyrzucał księży i kobiety z wagonów kolejowych.

PARYŻ. Na jednej ze stacji kolejowych w Hiszpanji wydarzył się poważny rozruch na tle religijnym.

Z Pamplony do Saragossy jechał pociąg, w którym znajdowało się 1.300 osób, wracających ze zgromadzenia katolickiego w Pamplonie. Na jednej ze stacji napadł na pociąg tłum, liczący około 1.000 głów.

Tłum obrzucił uczestników zgromadzenia katolickiego kamieniami. Poszczególnych pasażerów, a w tej liczbie wiele kobiet i księży katolickich, wyrzu-

cano z wagonów i bito kijami. Przerzuceni podróżni uciekali pod wagonami na drugą stronę stacji.

Tłum odczepił lokomotywę od pociągu, uniemożliwiając dalszą jazdę. Policja nie zdołała opanować sytuacji. Na torze kolejowym pozostało wiele osób ciężko rannych.

Niektórzy podróżni usiłowali wracać do Saragossy samochodami, zostali jednak zatrzymani przez nową bandę, która podpaliła 6 samochodów i pobiła podróżnych.

KRÓL ALBANJI ZAMORDOWANY?

Sensacyjne doniesienie potajemnej radiostacji bałkańskiej.

BELGRAD. Wczoraj późnym wieczorem rozeszła się sensacyjna wiadomość, że Achmed Zogu, król Albanji został zamordowany przez zamachowców. Mord miało dokonać o godz. 8.30 wieczorem.

Placówka „United Press” natychmiast zwróciła się do sfer urzędowych z prośbą o potwierdzenie tej ważnej wiadomości. Władze, zaskoczone, nie mogły jednak zebrać w tej mierze żadnych wiadomości potwierdzających, ani zaprzeczających.

Ponieważ równocześnie wszelkie telefoniczne zapytania, skierowane do korespondentów w Albanji, nie dały pozytywnych rezultatów — należało pogłoskę traktować z wielką rezerwą.

Według przeprowadzonego śledztwa, okazało się, że jedynym źródłem informacji była jedna z zakonspirowanych

prywatnych stacji radjonadawczych, których kilka operuje na Bałkanach, pomimo ścigania tajemniczych stacji przez policję.

Nadawcami tych stacji są albo aferyści, pragnący siać tendencyjne plotki, lub nawet młodzi radioamatorzy, uprawiający to przestępstwo dla sportu.

Otóż jedna z takich radiostacji rozszerzyła wieść o zamordowaniu Achmeda Zogu. Niewiadomo zatem, czy chodzi tu o wzbudzenie paniki na giełdzie, czy jest to po prostu zbrodniczy żart radioamatora.

Pomimo takiego wyjaśnienia pochodzenia wiadomości o zamordowaniu króla Albanji, istnieje jednak możliwość, że jakiś zamach istotnie miał miejsce, a tylko wiadomość o tem jest ściśle ukrywana przez sfery rządowe.

Konieczne prą do wojny...

Hohenzollernowie coraz bardziej występują wojowniczo. — Gwałtowne ataki hitlerowców na rząd Rzeszy i traktaty.

BERLIN. W Bruńswiku urządzili Hitlerowcy publiczne zgromadzenie, na którym m. in. wystąpił książę August Wilhelm Hohenzollern, syn byłego cesarza. Oświadczył on, że „Hitler zesał Bóg, aby bronił praw państwa i narodu niemieckiego”. Następnie przemawiał Karwahny poseł do parlamentu Rzeszy, który w niesłychany sposób wyrażał się o obecnym rządzie niemieckim i o kanclerzu Brüningu. Kiedy dojdziemy do władzy, zaznaczył mówca, potargamy wszelkie międzynarodowe traktaty, ponieważ zostały one podpisane przez międzynarodowych szubrawców”. Policja, pozostająca pod wpływem Hitlera nie zabroniła tego rodzaju wystąpienia. Pod koniec zebrania ks. August Wilhelm przyjął defiladę oddziałów szturmowych.

Konieczne chcą obalić plan Yunga.

BERLIN. W najbliższym czasie przybędą do Niemiec ambasadorowie i posłowie niemieccy w St. Zjednoczonych i państwach europejskich. Po ustaleniu

na konferencjach z dyplomatami niemieckimi, jaki panuje nastrój w państwach wierzycielskich wobec żądań niemieckich w sprawie rewizji planu Yunga, zostanie ustalona taktyka, jaką rząd niemiecki rozpocznie właśnie w tej sprawie. Przedewszystkiem rząd ma zamiar zgłosić moratorium transferowe. Terminu narazie nie ustalono, lecz przypuszczalnie nastąpi to dopiero po wizycie amerykańskiego sekretarza stanu Stimsona i ministra spraw zagranicznych Hendersona.

Nowy rekord lotniczy.

CROYDON (Anglia). Znany lotnik amerykański Hawks, który ostatnio ustanowił szereg rekordów światowych szybkości przelotu z obciążeniem użytecznym pomiędzy większymi miastami, ostatnio dokonał przelotu z Rzymu do Croydon pod Londynem.

Łącznie z całym lotem, jaki został wykonany, Hawks przeleciał 2.880 km. w przeciągu 9 godzin i 30 minut. Jest to nowy rekord światowy, który oczywiście wymaga zatwierdzenia.

RADIO

Kształci i uszlachetnia człowieka. DO NABYCIA

w „Radiopolu”

Częstochowa, II Aleja 31.

Monarchja na Węgrzech?

Ciekawe wywody gazet francuskich.

PARYŻ. Dwa dni z rzędu dziennik „Le Populaire” zamieszcza artykuły o bliskim powrocie monarchji na Węgrzech. Dziś autor tych artykułów Leon Blum jest jeszcze więcej stanowczy, niż wczoraj i powołując się na pismo „Lumiere”, które pierwsze wiadomość tę podało, zapewnia, że francuskie ministerstwo spraw zagranicznych zapatrjuje się na tę sprawę życzliwie, widząc w powrocie Habsburgów mistrzowskie posunięcie, które ostatecznie ma zachować Anschluss. Oddając Habsburgom koronę św. Szczepana, przeszkodziłoby się Węgrom wejść do systemu ekonomicznego „Mittel-Europy”, do którego Niemcy chcieliby je wciągnąć po Austrii. Frankofilska orientacja młodego arcyksięcia Ottona, który po matce, ks. burbońskiej, jest pochodzenia francuskiego, miałaby być gwarancją tych planów. Raz zainstalowany na tronie węgierskim, arcyksiążę Otton nie omieszkałby w szybkim czasie zawiadnąć i Austrię przy udziale Heimwehry, a wskrzeszenie monarchji austro-węgierskiej byłoby ostatecznym pogrzebaniem sprawy Anschlussu. (PAT).

Strasliwa klęska szarańczy.

LONDYN. Terytorjum angielskie Kenji w Afryce wschodniej nawiedziła klęska szarańczy, która zniszczyła około 20 milionów hektarów. W okręgu Kisumu, gdzie znajdują się kolonisci z Europy, szarańcza zniszczyła 4-5 urodzaju. W wielu prowincjach grozi głód. (ATE).

503 ofiary parowca „St. Philibert”.

NANTES. Ogłoszono tu trzecią listę ofiar katastrofy parowca „St. Philibert”, która w zestawieniu z dwoma poprzednimi daje ogólną liczbę ofiar 503 osób. (PAT).

Groźne trzęsienie ziemi w Afganistanie.

BESHAWAR. Wczoraj rano w okręgu Pandżir, w odległości 60 mil na północ od Kabulu, dało się odczuć silne trzęsienie ziemi, w następstwie którego 50 domów uległo zniszczeniu, 15 osób poniosło śmierć. (PAT).

Ołbrzym transoceaniczny spłonął doszczętnie.

NOWY JORK. Na okręcie pasażerskim „Bermudas”, największym motorowym okręcie świata, stojącym na kotwicy w porcie Hamilton, na wyspach Bermudzkich, wybuchł wczoraj rano wielki pożar. Żałoga poczęła się śpiesznie ratować, wielu nie zdążyło się nawet ubrać. Okręt został całkowicie zniszczony.

Wielkie rozruchy komunistyczne w Moguncji.

Tłum ograbił wiele sklepów i zniszczył dom burmistrza.

BERLIN. Wczoraj wieczorem doszło w Moguncji do poważnych rozruchów komunistycznych. Za pośrednictwem ulotek wezwano ludność do ograbienia sklepów. Napadnięto na willę nadburmistrza Moguncji d-ra Kielba, którą zanim policja rozpedziła napastników, poważnie uszkodzono. Demonstranci powybijali okna w kilku kawiarniach i sklepach, rabując co im wpadło w ręce. W starciach z policją poturbowanych zostało kilkunastu demonstrantów, oraz kilku policjantów odniosło poważne rany. Aresztowano około 60 osób.

Aresztowanie agentów Moskwy w Łotwie.

RYGA. Na granicy sowieckiej, w okolicach Indry, łotewska straż graniczna zauważyła dwu podejrzanych mężczyzn, którzy usiłowali się przedostać na stronę sowiecką. Po zatrzymaniu okazało się, iż są to dawno poszukiwani agenci G.P.U. oraz międzynarodówki komunistycznej, Safronow i Kozłow, którzy po dokonaniu zlecenia wracali ze sprawozdaniem do swej centrali w Moskwie.

Z różnych stron w kilku wierszach.

— Marszałek Senatu prof. Szymański przybył do Brazylii. W Kurytybie był podejmowany obiadem przez konsula polskiego p. Downarowicza.

— Po jednodniowym trwaniu zostały zlikwidowane w Zagłębiu Dąbrowskim dwa strajki w fabryce maszyn i kotłów „Fitzner i Gamper” w Dąbrowie Górniczej i na kopalni węgla „Wiesław” w Strzemieszyczach.

— W miasteczku Guńsk, pow. suwalskiego wybuchł pożar, który pochłonął 34 domy mieszkalne parterowe, dwa domy piętrowe, stara synagoga, 59 budynków gospodarskich, 14 stodół, 6 spichlerzy i 30 chlewów. Straty wynoszą przeszło pół miliona zł.

— W uwzględnieniu dzisiejszego ciężkiego położenia mieszkańców, magistrat m. Poznania obniżył dość znacznie czynsze w swych domach.

— W Warszawie w czasie nakręcania zdjęć filmu p. t. „Dziesięciu z Pawlaka”, wybuchła bomba, która miała być rzucona dla inscenizowania zamachu bombowego. Nikt z artystów nie odniósł szwanku.

— Na linii Kalwaria—Bielsko najechał autobus ciężarowy na pociąg towarowy, wskutek czego szereg osób, jadących nim odniósł bardzo poważne obrażenia cieleśne. Winę wypadku ponosi szofer, którego aresztowano.

— Rząd sowiecki powziął projekt urządzenia lotu do stratosfery na wzór prof. Piccarda. W tym celu został zawiązany specjalny komitet.

— W Inowrocławiu wybuchł zbiornik żelazo-betonowy, zawierający wodę mineralno-jodową. Powodem wybuchu było nagromadzenie się gazów. Jeden z robotników został zabity, dwóch uległo poparzeniom.

KRONIKA.

KALENDARZYK

Piątek 19 czerwca: Gerwazego i Protazego
Wschód słońca: g. 3.15. Zachód 19.59
Długość dnia 16 godz. 44 m.

Nocne dyżury aptek.

W nocy z czwartku na piątek: 1 Aleja, Wieluńska.

W nocy z piątku na sobotę: 2 Aleja, Narutowicza, Kościuszki.

O likwidację sprawy ulenowskiej. Dziś wyjechał do Warszawy p. wice wojewoda, A. Bratkowski, celem ostatecznego zlikwidowania sprawy ulenowskiej. Jak wiadomo—firma ta, prze. prowadzając w Częstochowie prace kanalizacyjne, nie dotrzymała zawartej umowy, wskutek czego miasto nasze narazone zostało na straty. Z tego więc tytułu należy się Częstochowie od firmy Ulen zgórą 200 tysięcy złotych, którą to sumę p. wice-wojewoda Bratkowski ostatecznie zlikwiduje od wspomnianej firmy na rzecz miasta. Powrót p. wice-wojewody Bratkowskiego do Częstochowy nastąpi w piątek, 19 bm.

Doniesie zarządzenie Ministerstwa Oświaty w sprawie podręczników szkolnych. Wobec trudnej sytuacji materialnej, w jakiej znajdują się częstokroć rodzice działwy szkolnej — Ministerstwo Oświaty wydało doniesie zarządzenie, które pozwoli rodzicom oszczędzić wydatków na nowe podręczniki szkolne.

Ministerstwo poleca zasadniczo utrzymać we wszystkich szkołach podręczniki z roku szkolnego 1930/31 również i na rok następny, a wprowadzenie na rok szkolny 1931/32 nowych podręczników może nastąpić tylko wówczas, gdy nakłady dawnych podręczników są wyczerpane, lub też gdy zostały one usunięte całkowicie z pośród podręczników dozwolonych do użytku szkolnego.

Zawiadomienie.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że Tymczasowy Zarząd Miasta (Wodociągi i Kanalizacja) w najbliższych dniach przystępuje w wykonaniu miejscowych przepisów wodociągowo-kanalizacyjnych do przymusowego połączenia z siecią wodociągów i kanalizacji nieruchomości przy ulicach Kościuszki 17, Jasnogórskiej 19 i Nowy Rynek 5, ponieważ właściciele tych nieruchomości sami nie wykonali tego połączenia w przepisany czas.

Częstochowa, dn. 17.VI.1931 r.

TYMCZASOWY ZARZĄD

m. Częstochowy

WODOCIĄGI I KANALIZACJA.

OGŁOSZENIE.

Kierownik Tymczasowego Zarządu m. Częstochowy podaje do wiadomości, że w dniu 20 czerwca r. b. w porze obiadowej odbywać się będą próby sprawności działania syren fabrycznych i parowozowych.

Częstochowa, dnia 18 czerwca 1931 r.

KIEROWNIK TYMCZASOWEGO ZARZĄDU
M. CZĘSTOCHOWY.

Powszechny spis ludności.

Nowe nazwy ulic.—Zmiana numeracji. Ułatwienia w orientowaniu się.—
Udogodnienie w meldunkach osób, urodzonych
poza Częstochową.

Jak wiadomo, z końcem bież. roku ogłoszony zostanie wynik powszechnego spisu ludności w Polsce. Prace, związane ze spisem, już się rozpoczęły — od kilku dni zgórą 30 osób z pośród bezrobotnych pracowników umysłowych, obchodząc domy w poszczególnych dzielnicach miasta, przeprowadza spisy mieszkańców na umyśle w tym celu przygotowanych formularzach. Praca przy spisie jest dość uciążliwa, bowiem w wykazie ludności w granicach Rzeczypospolitej nie może być uchybień, spis dokonywany jest nadzwyczaj skrupulatnie, do czego przygotowano odpowiedni aparat, na który składają się najprzeróżniejsze druki, książki i t. p., pozwalające z drobiazgową dokładnością wykonać to wielkie zadanie. Właściciele lub rządcy domów, gdy ich odwiedzi urzędnik w sprawie spisu ludności, niech okazać wszelkie poparcie, aby pracę ułatwić i przeprowadzić ją sprawnie.

Obecnie księgi stałej ludności będą zupełnie skasowane, natomiast zaprowadzony zostanie rejestr stałych mieszkańców, księga kontroli i ruchu ludności, rejestr domów i kartoteki, potrzebne do spisu.

Obecnie rozsyłane są do każdego mieszkańca Częstochowy 2 karty ankietowe na każdą osobę; są to karty meldunkowe: dla mieszkańców stałych koloru białego, dla czasowych zielone, dla obcokrajowców — różowe.

Do wymeldowania natomiast są karty w tych samych kolorach, z tą tylko różnicą, że na każdej z nich będzie wzdłuż pasek koloru niebieskiego.

Celem ścisłego przeprowadzenia spisu ludności została zaprowadzona dokładna numeracja posesyj, t. j. domów i mieszkań, na każdą posesję lub obszar niezabudowany przypada oddzielny numer, a nie jak dotąd, że jedna posesja, którą od drugiej dzieliły działki, posiadała jeden numer, z tem, że np. po zabudowaniu tych działek numerowano je w sposób: 1a, 1b, 1c itd., co znacznie utrudniało orientowanie się.

W domach, gdzie znajdują się tylko 3 mieszkania, niepotrzebna będzie numeracja mieszkań, numerowanie rozpoczyna się dopiero od 4 mieszkań, przyczem po lewej stronie korytarza lub bramy będą numery nieparzyste, po prawej zaś parzyste.

W związku ze spisem ludności przeprowadzono zmiany nazw niektórych ulic, przede wszystkim więc przywrócono dawne nazwy rynków Nowego i Starego, natomiast ulica Kościuszki biegnąca w obu kierunkach od ulicy N. Marji Panny, otrzymała nazwę od Aleji w stronę Stradomia — „Aleja wolności”, od ulicy zaś N. M. P. — „Aleja Kościuszki”, każda z tych ulic otrzyma oddzielną numerację, poczynając od głównej arterji, t. j. od ul. N. Marji P.

Praca przy spisie ludności podzielona została na trzy etapy: pierwszy — ustalenie nazw ulic, numeracji domów i mieszkań, co zostało już częściowo ukończono. Wykonanie tabliczek numeracyjnych na domy i mieszkania powierzone zostało Stowarzyszeniu Właścicieli Nieruchomości, dokąd też powinien się udać każdy właściciel domu, tem więcej, iż wykonane masowo staraniem tego Stow. tabliczki są znacznie tańsze aniżeli te, które wykonywano na oddzielne zamówienia.

Drugim etapem jest przeprowadzana obecnie ankietą, o czem już wspomnieliśmy pokrótce wyżej: każdy właściciel domu otrzymuje na każdą zamieszkałą w jego posesji osobę bez różnicy wieku, a więc i dla dzieci — po dwie kartki, które głowa każdej rodziny musi wypełnić i podpisać, niepiśmienni uskutecznią podpisy odciskiem palca. Każda kartka kosztuje 5 groszy, pobieranych dla magistratu tytułem kosztów, związanych z powszechnym spisem ludności. Każdy powinien jaknajdokładniej wypeł-

nić taką kartkę, aby nie było żadnych uchybień, które mogłyby osobę zainteresowaną narazić na bardzo poważne nieprzyjemności i koszty, np. za rozmyślnie niewypełnienie lub przekreślenie danych statystycznych grozi kara do 2 tysięcy zł. lub 4 tygodnie aresztu, albo obu tych kar razem.

Trzeci etap prac około spisu ludności — to sporządzenie dokładnego rejestru mieszkańców. Różnica między ankietą a rejestrem jest ta, że ankietę przyjmuje się na odpowiedzialność podpisującego, natomiast wszelkie wpisy do rejestru będą musiały być poparte dowodami, jak: metryką urodzenia, metryką ślubu, świadectwami zawodowymi itd.

Powszechny spis ludności ma na celu wielkie ułatwienia dla mieszkańców, m. in. i to, że np. ktoś zamieszkały w Częstochowie, a urodzony w innym województwie, uważany był za niestałego mieszkańca Częstochowy i w razie potrzeby wystawienia mu dowodu osobistego, musiał starać się o wyciąg z ksiąg ludności stamtąd, skąd pochodził nawet niejednokrotnie może jego dziad, nieprzesiedlony do Częstochowy. Tak praktykowało się za czasów rządów rosyjskich, kiedy np. rekrut, zamieszkały w Częstochowie, a urodzony w Warszawie, musiał do Warszawy jechać, aby tam stanąć przed komisją poborową. Teraz więc dowolnie będzie można przemieszczać się do innych miast i zostawać ich stałym mieszkańcem.

W domach, gdzie znajdują się conajmniej 4 mieszkania, niezależnie od numeracji, muszą być wywieszone listy wszystkich mieszkańców, a więc nie tylko właścicieli mieszkań lecz także ich rodzin, sublokatorów i t. d.

Prace około spisu ludności w Częstochowie przeprowadzane są pod głównym kierownictwem referenta wydziału administracyjnego magistratu, p. Nieprzeckiego.

W sprawie składania ankiet i wszelkich informacji należy się zwracać do umyślnie w tym celu otwartego niedawno biura ewidencyjnego przy ul. Dąbrowskiego 10. Kierownikiem tego biura jest p. Markiewicz.

Powszechny spis ludności w Polsce przeprowadza się na mocy dekretu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

Welka z nieuczciwą konkurencją w handlu.

W ub. wtorek w lokalu Stowarzyszenia Kupców i Przemysłowców odbyło się zebranie delegatów kupiectwa miejscowego oraz zaproszonych gości. Obradom przewodniczył wiceminister Izby Przemysłowo-Handlowej p. Neufeld. Na zebraniu m. in. byli obecni komendant policji p. Herr, pprok. Chawłowski. Na zebraniu postanowiono zgodnie zabrać się do walki z nieuczciwą konkurencją — na drodze sądowej lub też represyj policyjnych.

Motocykl poturbował dziecko.

Wczoraj o godz. 16-ej o mało nie doszło do tragicznego wypadku na ulicy Najśw. Marji Panny: jeźdźnią przechodziła służąca, prowadząc za ręką kilkuletnią dziewczynkę. W pewnej chwili nadjechał w całym pedzie motocykl, który potrafił dziewczynkę, obalając ją na bruk. Na szczęście dziecko nie odniosło poważniejszych obrażeń. Motocyklista nawet nie zatrzymał, jadąc całym pędem dalej.

Ulicznicy na placu jasnogórskim.

Od strony ulicy Kordeckiego, przy parku Staszica, schodzą się wieczorami ulicznicy, którzy, młotając wywiskami, napastują przechodniów, zwłaszcza kobiety. Wśród tych uliczników są także dziewczęta — dzieci ulicy, prześladujące się w wyrafinowanych wywisłach z niedorostkami. Rodzice tych szumowin powinni jednak pamiętać, że ulica nie jest przeznaczona do brutalnych

igraszek i że takie wykroczenia podlegają surowym karom. Nie jest wykluczone, że chłopak lub dziewczyna, spędzając wieczory na ulicy, na takich harcach, stać się mogą w przyszłości ciężkimi przestępcami kryminalnymi, zakałami, które należy unieszkodliwić zawczasu, aby nie zagrażały bezpieczeństwu publicznemu.

Zamknięcie sezonu „Luźni”.

Na zamknięcie sezonu wiosennego odbędzie się w lokalu „Luźni” w gmachu Teatru w sobotę 20 bm., o godz. 21-ej „Czarna Kawa” dla członków i wprowadzonych gości. M. in. wystąpi artyści Teatru Kameralnego, oraz prof. Bursik. Wejście dla członków 1 zł. dla gości 1.50 gr. Strój dowolny.

Zaciekle bójka i strzelanina na ulicy.

Na tle osobistych porachunków wynikła na ulicy św. Władysława bójka pomiędzy Władysławem Witkiewiczem i Bolesławem Borysiem z jednej strony, a Michałem Badowskim i Henrykiem Koewinem z drugiej strony. W czasie bójki Badowski strzelił trzykrotnie z rewolweru do przeciwników, raniąc Witkiewicza w prawą rękę, w lewe udo w okolicy pachwiny i w prawą nogę powyżej kolana. Kres bójce położyła dopiero policja.

Zaginiona. Przed kilkoma dniami wydalila się z domu matki uczennica kl. III-ej gimnazjum Urszulanek w Lublinie, Krystyna Cykustówna. Jest ona w posiadaniu legitymacji wymienionego gimnazjum. Ktoby wiedział o miejscu pobytu zaginionej, niech doniesie o tem policji.

Czyż koń? Na ul. św. Barbary zatrzymano w dniu wczorajszym błąkającego się konia, wałacha lat około 9, wzrostu 130 cm., maści gniadej, ogon i grzywa czarna, na czole strzałka, na prawej przedniej nodze brak podkowy. Wiadomość w komendzie P. P.

Z POWIATU CZĘSTOCHOWSKIEGO.

Pożary w powiecie.

— W zagrodzie p. Wawrzyńca Sikorskiego we wsi Liszka, gm. Miedźno powstał pożar, którego pastwą padł dom mieszkalny wartości 8.000 zł. Jak ustaliło dochodzenie policyjne, pożar powstał na skutek podpalenia, którego to zbrodniczego czynu dopaściła się żona Sikorskiego, z którym od kilku tygodni nie mieszka.

— Wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem powstał pożar w lesie wsi Koski, gm. Panki przyczem spalili się 2 hektary 12-letniego zagajnika. Straty wynoszą 30 tys. złotych.

— Od iskry z komina powstał pożar w zagrodzie Piotra Kaładeja we wsi Gnaszyn Górny, gm. Grabówka. Pastwą ognia padł dom mieszkalny, obora, stodoła, 2 szopy i chlew, oraz stodoła, dwie szopy drewniane, obora i chlew Antoniego Grajczyka i stodoła, szopa i obora Piotra Maciała. Straty wynoszą 13 tysięcy złotych.

— We wsi Wilkowiecko gm. Opatów, od zapalenia się sadzy w kominie powstał pożar w zagrodzie p. Adama Bardzińskiego. Pastwą ognia padł dom mieszkalny, chlewy i dwie stodoły, oraz dach domu mieszkalnego i stodoła Franciszka Bokusa.

Ogłoszenie.

Nr. E. 351-31 i in.

Komornik przy Sądzie Grodzkim w Częstochowie, rewiru II-go, JÓZEF SOLARCZYK zamieszkały w Częstochowie, przy ul. Gen. Dąbrowskiego № 8, ogłasza, że w dniu 25-go czerwca 1931 roku, od godziny 10 zrana w Częstochowie, przy ul. Kościuszki № 13, odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości, należących do firmy „Agentura Fabryk Samochodów”, które mogą być sprzedane niżej szacunku jako w drugim terminie, mianowicie: samochodu osobowego „Steyer”, akcesoriów samochodowych i części zapasowych, maszyny do pisania, oraz urządzenia biurowego i sklepowego, ocenionych na zł. 9.570 (dziewięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt).

Dnia 15 czerwca 1931 r.

Komornik sądowy J. Solarczyk

WEŻE gumowe do polewania ulic,
ARTYKUŁY techniczne
i elektrotechniczne.
**Instalacje elektryczne,
RADIOAPARATY**

Poleca BIURO TECHNICZNE Poleca
„UNION” sp. z o. odp.
ul. Śląska 4. Tel. 7-70.

ZGUBIONO książkę P. K. Chorych na imię Zygmunta Kępińskiego.

Z KRAJU.

B.B.W.R. troszczy się o rzemiosło.

W Warszawie w lokalu klubu sejmowego B.B.W.R. odbyło się onegdaj posiedzenie komisji do spraw rzemiosła, w obecności przedstawicieli ciał parlamentarnych i organizacji rzemieślniczych.

Posiedzenie zajął prezes pos. Jędrzejewicz dłuższym przemówieniem, charakteryzując obecną trudną sytuację gospodarczą rzemiosła i potrzebę opracowania całego szeregu wniosków z dziedziny ustawodawstwa, pomocy kredytowej, nowelizacji ustaw i szkolnictwa zawodowego.

Na przewodniczącego komisji powołano sen. Wiechowicza, na wiceprzewodniczących posła Idzikowskiego i dyr. izby rzemieślniczej M. Grzybowski, na sekretarza red. Zabęskiego.

Po omówieniu szeregu spraw utworzono podkomisję do spraw podatkowych i świadczeń socjalnych, kredytową, ustawodawstwa rzemieślniczego, organizacji i racjonalizacji rzemiosła, oraz szkolnictwa zawodowego.

Katedra gnieźnieńska — bazylika.

Ojciec św. na instancję J. Em. ks. kardynała prymasa Hlonda nadał kościołowi katedralnemu w Gnieźnie tytuł i prawa bazyliki (bazylika w znaczeniu liturgicznym jest to kościół, który dla doniosłego swego znaczenia został szczególnie wyróżniony).

Jednocześnie J. E. ks. biskup Laubitz w uznaniu położonych zasług został przez brewe papieskie mianowany Asystentem Tronu Papieskiego. (PAT.)

Przemysłowcy włoscy w stolicy Polski.

W dniu 16 b. m. w godzinach popołudniowych przybyła z Rzymu do Warszawy w drodze do Sowiecie wycieczka przemysłowców włoskich, organizowana przez narodową włoską federację przemysłu.

Celem wycieczki, w której bierze udział około 40 osób, jest zbadanie możliwości ożywienia stosunków ekonomicznych między Włochami i Sowiecami.

Wśród uczestników wycieczki znajduje się wybitny przemysłowiec włoski, Olivetti, który kilka razy brał udział w międzynarodowych obradach gospodarczych, jako ekspert ekonomiczny z ramienia Włoch.

Przemysłowcy włoscy zwiedzić mają Moskwę, Petersburg, Stalingrad, Charków i Dnieprostroj.

18 tomów zawierają akta b. więźniów brzeskich.

Onegdaj w Warszawie zamknięte i zasznurowane akta sprawy brzeskiej zostały przesłane do prokuratury, celem przygotowania aktu oskarżenia przeciw pociągniętemu do odpowiedzialności posłom. Śledztwo zostało umorzone względem zmarłego niedawno posła Dąbskiego i zawieszono, na żądanie Sejmu Śląskiego, względem Wejciecha Kołfanteo.

Sensacja w Łódzkiej Radzie miejskiej.

Dwaj prezydenci omdleli i poważnie zachorowali.

Posiedzenie łódzkiej rady miejskiej, na którym rozpatrywano zarzuty o popełnieniu nadużyć, postawione ławnikowi Ludwikowi Kukowi z partii socjalistów niemieckich i ławnikowi Romanowi Izdebskiemu z PPS. CKW. — trwało przez całą noc wczorajszą, aż do godziny 4-ej nad ranem.

Dyskusja będzie kontynuowana na posiedzeniu czwartkowym.

Wiceprezydent miasta dr. Edmund Wieliński oświadczył w dyskusji, że dopingował stale prezydenta Ziemięckiego w kierunku nadania biegu sprawie zarzutów przeciwko dwu ławnikom — wszystko jednakże było bezskuteczne, gdyż władze PPS. CKW. usiłowały sprawę zatuzować.

Prezydent Ziemięcki powoływał się na radcę prawnego magistratu, który rzekomo miał oświadczyć, że zarzuty

przeciwko ławnikom są bezpodstawne.

W toku dyskusji wyłonił się szereg nowych szczegółów. Wyjaśniło się między innymi, że ktoś z dostawców podarował pewnej wybitnej osobistości socjalistycznego magistratu łódzkiego brylantowy pierścionek.

Zarówno prezydent Ziemięcki, jak i wiceprezydent dr. Wieliński są poważnie chorzy — w czasie posiedzenia obaj bliscy byli omdlenia i trzeba było kilkakrotnie wyprowadzać ich na korytarz dla eucenia wodą.

Sensacyjny materiał, ujawniony na posiedzeniu rady miejskiej, skłoni prawdopodobnie urząd prokuratorski do wezwania w niesłychaną aferę socjalistycznego magistratu m. Łodzi. Przez cały czas posiedzenia na sali obecny był przedstawiciel urzędu wojewódzkiego.

Pijany szofer uśmiercił cyklistę.

Pościg 2 oficerów za szalenie pędzącym samochodem.

W pewnej wsi w okolicach Sochaczewa odbywało się huczne wesele, na które zaproszony został lekarz sochaczewskiej kasy chorych. Ponieważ wieś była oddalona od miasta o 3 — 4 kilometry, a komunikacja nasuwała wiele trudności, lekarz wsiadł w karetkę pogotowia i kazał się wieźć na wesele.

W uroczystości tej wziął również udział na cyklistę, który na nieszczęście upił się do nieprzytomności.

Tak się jednak złożyło, że musiał on odstawić karetkę do Sochaczewa.

Trudno się pijanemu szoferowi dziwić, że prowadził samochód po linii zygzakowatej i w szalonym tempie.

Niesamowita karetką zainteresowała dwóch oficerów, jadących za nią motocyklem. Domyśliwszy się, że szofer jest pijany, usiłowali go przegonić i zatrzymać.

Akt oskarżenia mają przygotować podprokuratorzy Rauze i Grabowski. Akta śledztwa obejmują 18 tomów.

Zamknięcie dworca przyjazdowego w Warszawie.

Nie do pozazdrośczenia będzie los pasażerów, którzy po 1 lipca zechcą odwiedzić Warszawę. W dniu 1 lipca b. r. zamknięty będzie, z powodu rozbioru, dworzec przyjazdowy. Pasażerowie bez bagażu kierowani będą ku wyjściu od ul. Chmielnej. Pasażerowie z bagażami będą wychodzili przez długi korytarz dawnego dworca. Korytarz ten zaprowadzi ich w Aleje Jerozolimskie, w pobliżu ul. Marszałkowskiej. Tam będą oczekiwały dorożki i taksówki. Część pojazdów będzie również umieszczona w przejściu ku dworcowi odjazdowemu. Że przy

Pijk, przeczuwając smutne następstwa zatrzymania, dodał gazu i nieustannie zajeżdżał oficerom drogę. Ta niebezpieczna gonitwa ciągnęła się na odcinku kilku kilometrów. Tuż pod Sochaczewem stał na szosie cyklista, Jan Wierchowski, który gawędził z panną Janiną Kaczorowską ze wsi Kożuszki.

Żalony szofer całym pędem wjechał na cyklistę, zmiażdżył go kołami samochodu i popędził dalej.

Widząc trupa na szosie, oficerowie zrozumieli, że z szalencem niema żartów. Zaczęli strzelać w opony uciekającego samochodu.

Po kilku strzałach karetką zatrzymała się, szofer zaś wyskoczył i pognął w pole.

Policja prowadzi w tej ponurej sprawie energiczne śledztwo.

tem wszystkim rozgardiasz będzie generalny, to więcej, niż pewne.

Obok dworca odjazdowego urządzony jest budynek drewniany, przeznaczony na salony recepcyjne.

ZE SWIATA.

Aresztowanie bandytów, którzy chcieli zgładzić bułgarską parę królewską.

W Marsylii aresztowano dwu bułgarskich bandytów Businowa i Georgiewa, którzy w swoim czasie chcieli dokonać zamachu na życie króla bułgarskiego Borysa i jego małżonki. Zamach ten miał być dokonany w Konstantynopolu, królewska para zaś zawiadująca tylko temuż życiu, że na morzu Czarnym szalała wówczas burza, która nie pozwoliła im

na wylądowanie, przez co uniknęła szczęśliwie zamachu. Bandyci, aresztowani w Marsylii, zostali odstawieni do Bułgarii, gdzie staną przed sądem za planowany zamach na parę królewską.

Lindbergh poleci dookoła świata.

Ossoawiachim w Moskwie otrzymał wiadomość, że słynny lotnik amerykański Lindbergh zamierza w ciągu bieżącej doby odbyć lot z Ameryki przez ocean Spokojny do Japonii, a stamtąd przez Z.S.R.R. dalej na zachód.

Lot ten odbyć ma Lindbergh w towarzystwie swej żony.

Bandytyzm na ulicach Moskwy.

Z Moskwy donoszą, iż 7 uzbrojonych bandytów napadło w jasny dzień na oddział Banku państwowego i zrabowało 7,500 rubli. Jednocześnie takich samych napadów dokonano na „Tahance” i „Ochotnyj rynku”. W wyniku walce z milicją zabito 16 osób.

Wieża Eiffla pomalowana będzie na żółto.

Jak donoszą z Paryża, komisja artystyczna magistratu miasta przyjęła projekt przemalowania wieży Eiffla na kolor żółty, będący mieszaniną barw pomarańczowej i cytryny.

Kolor ten — zdaniem technologów — lepiej będzie konserwować żelazną konstrukcję wieży, liczącą sobie dziś 32-gi rok od ukończenia budowy. Obecna barwa wieży jest brązowa i mocno wypalona przez słońce.

Co usłyszymy dziś przez Radio?

Warszawa, dnia 19 czerwca.

- 11.40 Przegląd prasy krajowej PAT.
- 11.58 Sygnał czasu z Warsz. Obserw. Astr. hejnał krak., program na dz. bież.
- 12.10 Muzyka z płyt gramofonowych.
- 13.10 Kom. meteor. i d. c. płyt.
- 14.50 Komunikat gospodarczy.
- 15.25 Odczyt z Krakowa.
- 15.45 Z życia Polskich Zespołów Śpiewających i Muz.
- 16.00 Muzyka z płyt gramofonowych.
- 16.30 „Kącik artyst. L. S. G.”
- 16.45 Komunikat Centr. Biura Hydrograf. dla żeglugi i rybaków
- 16.50 Lekcja francuskiego.
- 17.15 Muzyka z płyt gramofonowych.
- 17.35 „Bitwa pod Wilnem w r. 1831”.
- 18.00 Koncert ork. mandolinistów.
- 19.00 Rozmaitości.
- 19.20 Płyty gramofonowe.
- 19.30 Giełda rolnicza.
- 19.45 Urz. Kom. Państw. Instytutu Meteor.
- 20.00 Pras. dziennik radiowy.
- 20.10 Program na dzień następny.
- 20.15 Koncert symfoniczny.
- 21.00 Feljton pt. „Urocz. miasto Sewilla”.
- 21.15 Repert. warsz. teatrów miejskich.
- 21.20 Dalszy ciąg koncertu.
- 22.00 Feljton pt. „Melodie kamieni”.
- 22.15 Dodatek do Pras. Dz. Radj.
- 22.50 Kom. meteorol., polie., sport.
- 23.00 Muz. lekka i taneczna.

KATOWICE dnia 19 czerwca.

- 11.40—15.20 Transmisja z Warszawy.
- 15.20—15.35 Komunikaty Polskiego Związku Zrzeszeń Gospodarczych Woj. Śl. oraz komunikat Teatru Polskiego.
- 15.35—24.00 Transmisja z Warszawy.

Ksawery de Montepin.

MACOCHA

POWIEŚĆ

78

— Dowidzenia, kochana pani — rzekł Touret i odszedł w stronę stawu.

— No, teraz już jestem pewnym — mówił do siebie, zacierając ręce z zadowoleniem. — Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że odszukałem nareszcie Teresę Daumont. Ten Gaston Dauberive jest właścicielem spinki znalezionej w jego pokoju i oznaczonej literami G. D.

Doszedł do stacji Orry-la-Ville, wsiadł do pociągu i odjechał do Paryża. O godzinie czwartej dzwonił już do mieszkania Daumontów. Eugenia, usłyszawszy z przedpokoju głos jego, podeszła i zaprosiła go do salonu.

— Coż za wypadek szczęśliwy sprowadza pana do nas? — zawołał Robert Daumont, witając Toureta.

— Zaraz powiem, lecz przedewszystkiem poproszę panią, by raczyła się przekonać, czy drzwi są zamknięte; tego bowiem, co mam powiedzieć, nikt nie powinien słyszeć.

Eugenia zaintrygowana temi słowami, poszła przekonać się, poczem wróciwszy do salonu, zapytała:

— Coż się więc stało? dlaczego taka tajemnica?

— Dlatego, że wyznanie, jakie mam uczynić, jest bardzo przykre dla mojej miłości własnej.

— Wyznanie?

— Tak. Jestem głupcem, idjotą, kretyńcem i zaczynam się przekonywać, że nie znam nawet abecadła mojego fachu. Ta myśl przejmuję mię wstydem... Rzecz była jasna, jak słońce, że córka państwa, po ucieczce z domu, nie mogła pozostać w Paryżu bez narażenia się na niebezpieczeństwo spotkania z wami lub z kimś znajomym, jeśli tylko nie chciała pozostawić ciągle w ukryciu. Musiała więc wyjechać z Paryża... to było widoczne, a jednak ja, głupie bydle, nawet nie pomyślałem o tem. Nie przyszło mi na myśl, że pierwszym pragnieniem zakochanych było ukryć swą miłość i szczęście w jakimś zakątku spokojnym, w jakiejś chatce w lesie i ja osioł, zamiast poszukiwać na prowincji, przetrząsałem cały Paryż...

I wypowiedziawszy to jednym tchem prawie, na chwilę umilkł.

VII.

Daumontowie ze zdziwieniem słuchali ajenta, nie rozumiejąc tych meaulpa przeszłości, od wielu bowiem miesięcy nie wątpili już o śmierci swej córki.

— Zapewne — odezwał się z pewnym wahaniem Robert Daumont — można było początkowym poszukiwaniom dać kieru-

nek inny, ale po upływie tak długiego czasu rozpocząć je na nowo, to rzecz bezużyteczna. Wszak pan sam zapewniał nas, że biedne dziecko nasze musiało odebrać sobie życie.

— Tak, zapewniałem, bo wierzyłem i to właśnie dowodzi mojej głupoty.

— Jakto, więc to nie miaoby być prawdą? — zapytał żywo Robert.

— Masz pan może jakie wiadomości? — przerwała mu Eugenia, poruszona ostatnimi słowami ajenta.

— Tak, córka państwa żyje!...

— Nasza córka żyje! — zawołał naraz Daumontowie. — Nie mylisz się pan?

— Nie myślę się, widziałem ją własnymi oczyma.

— Widziałeś pan Teresę? Kiedy?

— Przed dwiema godzinami.

— Gdzie?

— Na folwarku Etangs de Commelle.

— Ależ pan nie znasz naszej córki.

— Znam ją z fotografii, którą mam przy sobie.

— Zdaje się, że musiało pana złudzić podobieństwo...

— Nie! Osoba, którą widziałem, jest napewno panną Teresą.

A więc żyje... — wycedziła przez zęby Eugenia.

— Gdzież to leży ten folwark?

— W lesie Chantilly, o dwadzieścia minut drogi od stacji Orry-la-Ville.

— Musiała się przez ten czas zmie-

nić... — zauważyła Eugenia.

— Zmieniła się i do tego na korzyść. Wydała mi się jeszcze piękniejszą, niż na fotografii.

— Lecz coż ona tam robi?

— Zmuszony jestem zadać państwu cios bardzo bolesny — rzekł agent. — Uzbrójcie się w odwagę.

— Mamy jej dość, przecież wierzyliśmy, że nie żyje...

— Zresztą wszystkiego spodziewamy się po tej córce bez serca, która nam tyle cierpienia sprawiła — dodała Eugenia. — Mów pan śmiało i nie ukrywaj nic przed nami.

— Kiedy tak... więc... szła odwiedzić...

— Kogo?

— Swoje dziecko...

— Swoje dziecko, nikczemna! — syknęła Eugenia grznie.

— Tak... prześliczną córeczkę.

— Więc skoro pan znasz jej hańbę, to musisz znać i sprawcę...

— Znam.

— Jakże się nazywa?

— Gaston Dauberive.

— Gaston Dauberive — powtórzyła Eugenia — pierwszy raz słyszę to nazwisko. Zapewne człowiek jeszcze młody.

— Młody i przystojny.

— Ach, nikczemni! podli! — wybuchnęła z wściekłością Eugenia. — A więc shańbiła się nazawsze.

(D. c. n.)